

Madsen og Marineminister Jøhnke om, at saalænge Forsvarskommissionens Betænkning ikke var afgiven og man ikke paa Grundlag deraf var kommen til en Omordning af vort Forsvarsvæsen, maatte de militære Udgifter ikke stige yderligere, end de vare stegne ved Underofficerslønningerne, Forsøgsforplejningen og den ekstraordinære Kanonbevilling. Det er mig ubegribeligt, at en Mand, der indtager en saadan Stilling som den højtærede Forsvarsminister og Konseilspræsident, vil fremsætte en saadan Benægtelse. Det maa jo dog være ganske indlysende for enhver, at det med den politiske Stilling, som den højtærede Forsvarsminister har indtaget i en Aarrække, er umuligt, at han kunde være uvidende om, at denne Aftale var truffen og blev hævdet og fordret gennemført. Det er sagt saa mange Gange offentligt, og en Mand, der stod hele Partiledelsen saa nær og havde saa væsentlig Indflydelse paa hele Ministeriet og vor politiske Udvikling i det hele, kan umuligt være holdt i Uvidenhed om en saadan Aftale. I saa Fald vil jeg bede ham henvende sig til det ærede Medlem for Ribe (Jens Busk), paa hvem mine Øjne falde i dette Øjeblik. Dette ærede Medlem har været lige saa ivrig som jeg for, at denne Aftale skulde blive truffen og krævet overholdt. Det ærede Medlem for Ribe nikker, med god Grund. Jeg skal give det ærede Medlem for Ribe den Ros, at han har staaet ved min Side i disse Aar, hvor jeg som Ordfører for de militære Budgetter, valgt af Venstrereformpartiet, mange Gange var i en skæv Stilling. Det ærede Medlem for Ribe har ogsaa mange Gange elskværdigt bevidnet mig sin Sympati, naar jeg kom i en tilsyneladende skæv Stilling, fordi jeg ikke her i Salen kunde kæmpe saadan, som jeg i Virkeligheden kæmpede bag Kulisserne. Men naar jeg før kæmpede mod Krigsminister Madsen og krævede status quo overholdt og modsatte mig, at den Aftale blev brudt, som Krigsminister Madsen havde truffen med mig som Repræsentant for Venstre i Finansudvalget, saa stod det ærede Medlem for Ribe altid broderligt ved min Side, og jeg skal aldrig nogen Sinde glemme, hvad han har været for mig i disse Aar. Det mener jeg af et

ærligt Hjerte, og det ærede Medlem for Ribe ved ogsaa, jeg mener det saaledes. Jeg regner ham det for en stor Ære, at han stod mig bi til enhver Tid, naar jeg kæmpede for, at det ikke skulde lykkes Krigsminister Madsen at bryde den en Gang truffne Aftale. Over for Marineminister Jøhnke skal jeg udtale, at han aldrig mig bekendt gjorde noget Forsøg paa at faa denne Aftale brudt.

Men det lader sig ikke gøre at benægte, at Aftalen eksisterer. Hvorfor skulde ellers Reformpartiet lige indtil Finanslovens 3die Behandling i Fjor have modsat sig, at Værftsarbejderne paa Orlogsværftet fik det lille Løntillæg, som alle erkendte, de burde have? Den eneste Grund til det var den, at vi sagde: Militærudgifterne maa ikke stige, og der skal derfor skaffes . . . ja, her maa jeg dog erkende, at Marineminister Jøhnke havde baaret sig urigtigt ad; han skulde have anvist tilsvarende Besparelse samtidig. Det var det, vi kæmpede for, og det, vi krævede: Værsgo, status quo overholdt! Det er det, der staar i den Skrivelse til Marineminister Jøhnke fra det ærede Medlem for Løvel, som jeg læste op af før. Saaledes var vor Holdning over for Marineminister Jøhnke paa dette Punkt, naar han vilde ud over den truffne Aftale, medens vi modsatte os, at Værftsarbejdernes Lønning forhøjedes, saafremt ikke ogsaa Lønforhøjelserne opvejedes med tilvarende Besparelser. Har jeg ikke Ret, spørger jeg det ærede Medlem for Ribe? Det ærede Medlem tør ikke nikke mere, men han modsiger det sikkert ikke.

Men det, der skete, da vi fik det ny Ministerium, var, at denne Aftale betragtedes som bortfalden, som ikke gældende overfor den nuværende Forsvarsminister. Det er det, som er Hovedsagen i hele dette Forhold.

Den 17. November 1892 var der til 1ste Behandling her i Tinget et Lovforslag om Hærens Ordning. Ved denne Lejlighed udtalte den nuværende højtærede Forsvarsminister, som den Gang jo sad som Medlem af det radikale Venstre, følgende — det staar i Rigsdagstidende Sp. 1372 —: „Jeg ved nok, at en Gang vil den Tid jo komme, da vi ogsaa skulde have vort Forsvar ordnet, og da vil Venstre